

A háború után Sassoon egy ideig a *Daily Herald* c. lap irodalmi szerkesztője volt, majd több regényt² és egy háromkötetes önéletrajzot írt. Nemzedékének számos tagjához hasonlóan Sassoon biszexuális volt, több férfitársaság után 1933-ban megnősült, s ebből a házasságból egy fia is született. 1946-ban halt meg. Mint költőt, ma főleg az első világháborúról írt verseiért tartják számon.

² *Memoirs of an Infantry Officer* (1930), *Sherston's Progress* (1936).

Charles Hamilton Sorley

HA LÁTOD AZ AJKATLAN HOLTAK....

Ha látod az ajkatlan holtak százezreit
Álmodban sápadt sorokban menetelni,
Ne mondd lágyan, hogy ezt mások teszik,
Hogy emlékezni fogsz. Nincs mit színlelni.
S ne dicsérd őket. Süketek, nem sejtetik,
Nem átkot szórsz-e széthasadt fejükre? Semmi
Könnyet se ejts. Oly könnyű halottnak lenni.
Csak annyit mondj: „Nem élnek”. Még megtoldhatod:
„De korábban elestek már náluk sokkalta jobbak”.
És hogyha áttekintve a tömeget – mind halott –
Egy arcot látsz, amit ismertél és szerettél,
Tudd, hogy kísértet. Arca nem az, mi volt.
A nagy Halálé lettek örökre már a holtak.

Siegfried Sassoon

ROHAM

Hajnalban a magaslat súlyos és sötét,
Az izzó nap vad bíborában ég,
Parázslík, füstöt ereszt és pöfékel,
A félelmetes lejtő körül, hol egyesével
Araszolnak a tankok, át a drótsövénnyen.
Sortűz ordít és emel. Ott meghajolva,
Gránáttal, puskával, ásóval felszerelve
Emberek tipródnak szikrázó tűzbe menve.
Szürke arcok sora, rajtuk félelem maszkja,
Árokból kibújva indulnak rohamra éppen,
Míg kezükön az óra gyorsabban ketyeg,
S kapkodó reményük a sárban hentereg-
Ó Jézusom, add, hogy végre véget érjen!

Gömöri György fordítása